

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenauer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

S P E C V L I
 V A N I T A T I S
 E C C L E S I A S T A E
 C A P V T S E C V N D V M.

S E C T I O P R I M A .

E C C L E S I A S T E S .

- V E R S . 1. Dixi ego in corde meo : Vadam, &
 affluam deliciis, & fruar bonis. Et vidi quòd
 hoc quoque esset vanitas.
 2. Risum reputavi errorem : & gaudio dixi:
 Quid frustrà deciperis ?

M E T R I C A P A R A P H R A S I S .

DICEBAM : Si tanta moues fastidia, Phœbe,
 Si tantum Sophiæ munera fellis habent ;
 Ite leues hederæ, contractæ præmia frontis,
 Doblaque quæ cingis tempora, Daphni vale.
 Nil mihi vobiscum est, Helicon & Cyrrha valete,
 Undaque, quam fodit pes volitantis equi.
 Este procul curæ, durum genus ; ite Camœnæ :
 Pulpita cum libris in mare fertे Noti.
 Tuque ades, ô domitrix curarum, blanda voluptas,
 Tuque ô Bacche pater ; iam tua castra sequor.
 Sparge merum pateris, laticemque inuerge sacratum ;
 Lætitia facimus, sparge Lyæ merum,

Ipsa